

Dolenjske Novice.

Izhajajo 1. in 15. vsacega meseca. Cena jim je za celo l gld., za pol leta 50 kr. — Naročnino sprejema J. Krajec v Novem Mestu, dopise pa uredništvo.

Kdor želi kako oznanilo v „Dolenjske Novice“ natisniti dati, plača za dvostopno petit-vrsto 8 kr. za enkrat, dvakrat 12 kr., trikrat 15 kr.

Javni shod pri Treh Farah.

Nismo zastoj vabili na ta shod; bil je tako slovesen, da sme biti na-nj ponosno „katoliško politično dolensko društvo“, ki je z njim prav za prav pričelo očitno svoje delovanje. Začetek nam obeta najlepše vspehe tudi za bodočnost. Bog daj!

O shodu samemu moremo radi malega prostora v našem listu le nekoliko spregovoriti.

Vas Rozalnice so bile okrašene z narodnimi zastavami. Lep slavolok je došle pozdravljal pred njo. Pri njem je počakal člane političnega društva g. župan Bajuk ter jih pozdravil s prelepimi besedami, ki so pač kazale jasno, kako dobro je belokranjsko ljudstvo.

Pred cerkvijo pod velikanskimi lipami, ki so vže stoletjam gledale v obraz, se je sešlo naroda gotovo štiri do pet tisoč; jako dosti je bilo tudi od onstran Kolpe bratov Hrvatov, ki se niso čudili zastoj, kako se pri nas trudijo gospodje, da podučeni pomagajo prostemu narodu.

Tudi izobraženci, duhovni in neduhovni, Slovenci in Hrvatje so bili prav obilo zastopani.

Prvi govornik, radoviški župnik g. Schweiger je kazal v jasno donečem, dobro premišljenem

govoru, kako vera blagodejno upliva na gospodarsko stanje narodovo in nasprotno. —

G. državni in deželni poslanec Pfeifer je kazal, kako se je trudil v državnem zboru za prospeh našega naroda.

G. Povše je poročal, kolikor je to mogoče pri težavnej reči, prav poljudno o nameravani davčni reformi, ter kazal, kako se je kot član davčnega odseka prizadeval, da novi davki ne zadenejo kmetskega prebivalstva. Gospodu govorniku so pričujoči pohvalno pritrjevali.

G. vodja R. Dolenc je govoril o gospodarskih razmerah na Belokranjskem temeljito in tako lahko umevno, da mu je donela pohvala od vseh strani. Žal, da vsaj sedaj ne moremo podati našim bralcem njegovega govora.

Zadnji govornik je bil g. dr. Krek. Razpravljal je, kako pogubno dela kapitalizem — kupičenje, izsesavanje in kupičenje denarja v rokah posameznih, zlasti judovskih oderuhih. Ljudje so se kar čudili, ko so slišali, kaj se v tem godi po družih krajih, ter govorili: „Bog nas varuj teh osrečevalcev! Res pri nas ni še tako hudo, ali brez grdih manjših oderuhov tudi nismo.“

PODLISTEK.

Nenavadna sedemsto-letnica.

(Dalje.)

Ko Izmael začuje besedo „šedim“, obledi ko zid, kajti po nauku talmudovem so šedimi mogočni duhovi, čuvaji gojzdov in gorá. Boga sicer molijo in izpolnjujejo njegova povelja, ljudem pa so jako sovražne pošasti. Mohelj urno izleče iz žepa svoj molitevnik, pa ga drži, kakor ščit, proti kneginji šedimov. Ta pa ga tolaži:

„Nikar se ne bojte, na Vaši strani so angelji vseh duhov in vseh stvari. Vendar pa si dobro zapomnite to, kar Vam zdaj povem. Ne zaužijte ničesar v tej hiši, tudi ne požirka vode, ne dajte se preslepiti vabljivemu zlatu, ki ga boste videli. Ako me ne slušate, zapadete z dušo in s telesom v oblast mojemu možu.“

Mohelj se še ni mogel zahvaliti za dobrohotno

svarilo, ko kralj duhov uže stopi v sobo in ga povabi k večerji. (Noč pred obrezovanjem je židom posebno pomenljiva. Po njihovi prazni veri zalezujejo takrat vampirji in druge ponočne živali otroka in mu strežejo po življenji. Zato tisto noč ne hodijo spat, ampak bde pri otroku.) A našemu moheljnu ni dišala nobena jed. „Danes ne morem nič jesti,“ pravi, „dolgi pot in strah sta me utrudila tako, da pojdem precej počivat.“

„Storite, kakor Vam je drago, vaša spalnica je pripravljena. Pojdite z menoj, da vas spremim tje,“ reče gospodar. Mohelj odide v sobo sebi odkazano, a ne zatisne očesa.

Drugo jutro opravi Izmael svoj posel. Potem naj bi bil obed. Moheljnu je bilo odločeno prvo mesto in on bi bil mogel prvi biti tudi pri molitvi. Pa on se izgovarja, češ, da se mu je po noči nekaj hudega sanjalo, da je obljubil danes se postiti, da ima tudi doma nujna opravila, da mora tedaj precej odpotovati.

Slednjič se je gospod župan vnovič zahvalil prirediteljem shoda, obečaje, da se bode belokranjski narod ravnal po lepih naukih, katere je slišal iz ust vrlih gospodov.

Da, zadovoljni smemo biti z lepim shodom. Ti slovenski narod po lepi Dolenjski, pa pridno pristopaj h katoliškemu političnemu društvu! — Žal, da je morala zadnjič ta točka radi poznega časa izostati.

Volilni shod v Št. Vidu pri Stičini.

V nedeljo, 9. t. m. sta imela deželna poslanca dr. Papež in Žitnik svoj volilni shod v Št. Vidu pri Stičini.

Dr. Papež je poročal o svojem delovanju zlasti v narodno-gospodarskih zadevah, seosebno gledé nagrad in brezobrestnih posojil za vinarstvo, agrarskih razmer, lovskega zakona, vodovodov in vodnjakov, nadaljevanja preložitve Bogensperške ceste, zgradbe oziroma preložitve enega dela ceste od Zagraca do Stičinske postaje, razdružitve Stičine in Št. Vida kot samostojni dve občini, osuševanju v Lučeh pri Žalni, o muzejskih zadevah itd.

Poslanec gospod Žitnik je poročal o posameznih deželnih stroških in o pokritju teh stroškov, o novemu načrtu zakona gledé dohodninskega in zemljiškega davka, o hudih nasledkih pijančevanja, seosebno gledé žganja, katerim ni bilo do sedaj mogoče v okom priti, tudi z deželno naklado na žganje ne, o vlačugarstvu, o razširjanju dolgov in revščine na kmetih in na drugi strani o naraščanju kapitalizma, o novi deželni bolnici in nje velikih stavbenih stroških, ravno tako o deželnem gledišči itd.

„Če je temu tako, ne bom Vas zadrževal; dolžnost pa me veže, da poplačam vaš trud. Tu imate sto zlatov, vzemite jih!“

„Nikakor ne! Nisem vajen, da bi sploh kaj sprejel, bodisi od bogatina, ali od siromaka. Kar storim, to mi je od Boga zapovedano, in zato, da izpolnim svojo dolžnost, se ne dam plačati.“

„Pravi, pristni sin Izraelov ste vi; ne morem si kaj, da ne bi pohvalil Vašega plemenitega srca. Preden pa greste od tod, morate si ogledati še mojo zakladnico, morebiti se vam bo prikupila tam kaka reč, da jo vzamete s seboj.“

Moheljna premaga radovednost, sprejme povabilo in gre za gospodarjem. Ta pelje svojega gosta v veliko dvorano, kjer so bile naložene srebrne plošče, kakor opeka in rezani kameni.

„Ali vas ne mika, da bi vteknili kake kose v svojo torbico?“ praša gospodar.

„Ne,“ odreže se mohelj „srebra imam več ko dovolj.“

Interpelacijo na dr. Papeža sta stavila bivši župan Mali in c. kr. notar dr. Pirnat iz Stičine, edino le gledé dvojezičnih uličnih napisov v Ljubljani. Dr. Pirnat vpraša dr. Papež-a: ali je bil on v istini poročevalec v deželnem odboru v tej zadevi in kako on opravičuje svoje glasovanje v odboru, da naj zanaprej še ostanejo dvojezični ulični napisi?

Mali in Pirnat sta tega mnenja, da ta sklep deželnega odbora žali slovensko narodno čutje.

Dr. Papež zavrne Mali-ju odločno, da nikdo ne more njemu očitati, da ni v mišljenji in v dejanji slovenski narodnjak, da je to čestokrat odkar je poslanec in še preje, pa tudi še posebno zadnji terek dokazal, ko je bil on kot načelnik izvrševalnega odseka katoliškega ljubljanskega shoda, sklical v Celje zaupne može duhovnike in lajike iz vseh slovenskih pokrajin v posvetovanje gledé snovanja slovenskega društva za krščansko védo, da se je tukaj tudi sklepalo za napravo posebnega sklada v podporo slovenskih visokošolcev in da je smoter društvu tudi osnova slovenskega katoliškega gimnazija. S povzdignjenim glasom reče dr. Papež: „ta ni junak, kateri očita meni, da bi ne bil narodnega slovenskega mišljenja in prepričanja, ako se pri tem opira na moje glasovanje gledé dvojezičnih uličnih napisov. Kdor meni to očita, ima le kaki drugi namen, katerega noče povedati, katerega se pa lahko ugane, ako se uvažuje, da sta interpelanta radikalca.“

Dr. Pirnatu odgovarja dr. Papež posebno še iz pravnega stališča, katero je itak slovensko katoliško politično društvo po svojem odboru dovolj jasno in izvrstno založilo v člankih ljubljanskega lista „Slovenec“.

Dr. Pirnat odgovarja še, da so v Celji samo

Gospodar odpre drugo dvorano. Tu so bile nakupičene cele kepe zlata, samega čistega zlata, pa tolike kepe, da se mora srce smijati vsacemu, kdor jih vidi, ako zna le količkaj ceniti to plemenito rudo. „Pa vzemite od tega kaj, saj vem, da vam ugaja zlato.“

Mohelj komaj prikriva svoje strmenje. Krepko mu bije v prsih srce, roka se mu trese, pa o pravem času se domisli svarjenja gospejnega; svojo roko, ktero je bil uže stegnil, stisne v pest in pravi: „Čemu bi mi bilo toliko zlata, saj mi ne bi dalo mirno spati. Le ohranite si sami svoje zaklade!“

Odpre se tretja dvorana. Tu se leskečejo demanti, rubini, smaragdi, pa v taki obilnosti in velikosti, kakor navadni kameni, in pa čisti, prozorni biseri, tako veliki, kakor kurja jajca. „Tega gotovo ne boste zavrgli, saj veste, da naš narod čez vse ljubi lepotičje iz dražih kamenov; le sezite po njih!“

nemški napisi, kar je gotovo krivično, ter da se mora krivica zavrniti tudi s krivico, on toraj izreče svojo nezaupnico dr. Papežu; temu pritrjuje studiosus nedoletni jurist Vencajz in sedem drugih navzočih z „bravo“-klicom.

Dr. Papež zavrne, da ostane pri svojem prepričanji, ker si je svest, da nikdor ni opustil narodno stališče in ker mu je dovolj, da to priznava njegova katoliška politična stranka.

G. Žitnik zavrača vsa očitanja zaradi razsodbe gledé dvojezičnih uličnih napisov kot neumna in kot neosnovana z ozirom na narodnjaštvo slovensko, on tudi vé za dva ljubljanska občinska odbornika, katera sta v odboru glasovala za enojezične napise, a potem da sta protestirala. On sam, za svojo osebo, je sicer tudi za jednojezične napise i. t. d. (klic dr. Pirnata: „Dobro, pa Vi ste vender za Hohenwartov klub.“).

Konečno se oglasi prvi občinski svetovalec Št. Vidski gospod Kunstel in izreka obema poslancema za poročila o njunem poslaniškem delovanju toplo zahvalo. Potem povabita dr. Papež in Žitnik še one izmed prisotnih volilcev, kateri želé kaj razgovora v posameznih deželnih in občinskih zadevah, in dr. Papež s tem objavi da je zborovanje s tem končano.

Potem so bili še razgovori osebni glede lova, glede agrarnega zakona ter glede nasajenja vinogradov z ameriškimi trtami. Bilo je zborovalcev čez stodvajset, med temi kakih sto volilcev in kakih dvajset nedoletnih mladeničev, zborovalo se je v šolski sobani vsled preoblega deževja. Javni prostor pred župnijo bil je okrašen z cesarskimi in narodnimi zastavami.

Kar je bilo te dni brati v „Slovenskem Narodu“ o tem shodu, je stvar vse skozi prav imenitno sestavljena izmišljena povest in največja zlobnost, odkar so se pričeli letos ljubljanski radikali jeziti zaradi ogromnih uspehov „katoliškopolitičnih društev“, pri katerih je bil povsodi sodeloval posebno tudi poslanec dr. Papež. Ta jim je strašno na poti.

F.

Kaj je novega po avstrijskem cesarstvu?

Vsa pozornost je bila te dni obrnjena na Galicijo, kjer je v glavnem mestu Lvovu razstava, katero si je ogledal cesar sam in mnogi ministri. Vsi so se jako pohvalno o njej izrazili, ker kaže velik napredk poljskega naroda. Nemški liberalci so skušali pri tej priložnosti pridobiti si prijateljstvo Poljakov, da bi se z njimi združili zoper konservativno stranko. Toda čeprav Poljaki vedno omahujejo, vendar je tudi med njimi še vedno dokaj močna ona stranka, ki z liberalci

noče nič skupnega imeti. Nemškim liberalcem je torej zopet enkrat izpodletelo.

Na Koroškem vlada med liberalci silna jeza, ker so pri državnozborski volitvi propadli. Sedaj bo v kratkem zopet volitev za deželni zbor; kakor vse kaže, bo združena krščanska stranka premagala tudi tu liberalce. Lepo se dani v starem Gorotanu!

Na Štajerskem še vedno vre med Nemci zaradi ustanovitve slovenske gimnazije v Celju. Kakor se kaže, letos te šole še ne bo. Res trdo pot imamo Slovenci do pravice!

Kaj je novega po širokem svetu?

V Belgiji bodo v kratkem volitve. Razne stranke se bore med seboj. Največ upanja imajo katoličani do zmage, ker so se zedinili. Sploh pa je zlasti tu moč socialistov silno velika, katere bodo morda liberalci s kako pretvezo za-se pridobili.

V Italiji se godé čudeži. Stari lisjak, brezverski Crispi je na stare dni iz strahu pred anarhisti celo pobožen postal. V Neapolju je pri neki svečanosti jako hvalil nadškofa in povdarjal, kako potrebna je vera človeški družbi. Da bi se le ta oblastni mož najprej sam ravnal po naukih, katere je drugim dajal.

V Španiji je pri volitvah zmagala z veliko večino vladna stranka. Nasprotnikov je sicer precej veliko, a razcepljeni so v mnogo malih ločin.

Piše se nam:

Iz Kostanjevice, 10. septembra. — „Slovenski narod“ je dne 17. avgusta t. l. prinesel dopis iz Dolenjskega o veselici, katero je priredila „narodna čitalnica“ v Kostanjevici. Ker se dopisnik zaganja v mnogo mirnih in spoštovanih oseb ter govori o odpadnikih, mlačnežih i. t. d., primorani smo dati za-služeni odgovor. Mlačni smo, to je res, pa ne v narodnem obziru, kajti ko bi ne bila Kostanjevica tako mlačna, gotovo bi ne molčala tako dolgo o raznih čudnih prizorih, kateri dotičnikom gotovo nebi služili v čast. Dopisnik se jezi in zapoteka v naše „vinjene volilce“, kateri so se veselili izida volitve! Da bode dotični dan volitev župana v Kostanjevici, je pač vsak Kostanjevičan vedel in tudi Vi gospodje, ki bivate tu, ste dobro vedeli. To je pa vendar običajno, da se po takem činu, ki ima v postavi svojo podlago, navadno napravi kaka veselica. In zakaj bi se ne smeli okoli svojega opetovano voljenega župana zbrati njegovi volilci k veselici, pri kateri se nikdo ne žali, nikomur nič hudega ne prizadene? Za volitev župana zanimali ste se pa vendar precej vi, ki se radi nazivate radikalna napredna stranka. Pa kako? Videvši, da je vse zaman, izostali ste, kaj ne? Najbolje je bilo! Tolika vdeležba pri volitvi od volilcev še ni bila; in pokazali so volilci tako priprosti kmetiči, kakor tudi olikani možje, kakega mnenja je naša občina. Ona želi mir in red, in ne trpi, da bi se urivali v njo tuji elementi, ter v občinstvo donašali prepir in osebni pregon. Ker nas Vi s svojim ostudnim napadom o takih dogodkih izzivate, ki so se le v Vaši domišljiji

izveršili, hočemo Vam le v spomin poklicati dan sv. Rešnjega Telesa 24. maja t. l., ko je praznovala meščanska garda veselico, pri kateri je bilo zbrano odlično, prav mirno občinstvo. Imenujte nam tisto druhal! Vsaj ste bili tudi Vi, gospodje vsiljenci na vrtu Bučarjevem v Kostanjevici, in jo dobro poznate kakor samega sebe, — tisto omikano družbo, ki je kakor zver tulila in obližje nadlegovala z divjimi kriki: „Dekletu prstan zlat, Nemčurjem štrik na vrat“, pa zopet „še zemlja ne bo pila njegove krvi“. Ravno od tam razlegali so se nam nasproti divji kriki: „Pereat, pereat.“ Marsikdo spominja se še tudi dne 2. oktobra 1892, ko je svirala vojaška godba na vrtu Bučarjevem. Odlično občinstvo iz različnih krajev Dolenjske je bilo zbrano, in kako se je ta veselica končala? Vsakdo, kdor je obiskal isto veselico, se še spominja divjega razgrajanja in dogodkov tistega večera — da še celo do surovih napadov je prišlo! Hočete li da Vam imenujemo one osebe? Dovolj, pozna jih vsakdo! — Zapomnite si, oblastna gospoda, da od vašega krika se nikoli ne bomo dali prestrašiti in strahovati! Če družega ne znate ali ne morete, še to pustite! Sploh pa se za vaše psovke „nemčur, nemškutar i t. d.“ prav nič ne zmenimo, magári, čeprav nam jih trobite na ušesa noč in dan. Saj je znano vsem Slovincem, da vam in vaši stranki je le tisti narodnjak, ki slepo v vaš rog trobi, če tudi je svoje dni v kakem „gesangvereinu“ brenkal ali v kakem „šulvereinu“ sekundiral. Ne bodite tako abotni, da bi si mislili, da se pošteni, pametni možaki za vaše nerganje kaj brigajo!

Iz Radeč. — V nedeljo, 26. avgusta se je slovesno otvoril novi most čez Savo pri Zidanem mostu. Nad 30 let se je o tej napravi govorilo, slednjič se je vendar le obistinila. Vse to podjetje je stalo nad 80.000 gld. Stavba je velikanska in veličastna. Ves most je narejen iz železa, in čeprav je dolg 83 metrov, vendar ga ne podpira noben steber. Slavnosti se je udeležil deželni predsednik baron Hein, deželni glavar O. Detela, njegov namestnik dr. Papež, dež. odbornika Vošnjak in Murnik ter na stotine občinstva. Po sv. maši je radeški gospod župnik Zagorjan blagoslovil most, potem je deželni glavar v daljšem govoru razložil pomen in važnost tega mostu ter izrekel zahvalo vsem, ki so k tej zgradbi kaj pripomogli, pred vsem vladi, ki je dala 30.000 gld. Željo, da bi bil most v prosep kranjski in štajerski deželi, je končal svoj govor. Deželni predsednik je nato izjavil nado, da bota obe sosedni deželi poselej z železno vezjo zvezani med seboj; nato je otvoril most, ki se bo nazival „Franc-Jožefov most“. Pevci so zapeli „Molitev“, in nato se je radeški župan gosp. Rižnar zahvalil vsem, ki so pripomogli k zgradbi tega mostu. Slavnostni obed je bil v gradu g. Gutmannsthal. Ob 3. pop. se je na travniku začela ljudska veselica, katere se je udeležilo tudi več odlične gospode.

Iz Dobrove, 3. septembra. (Ogenj.) — Včeraj se je bila ob 10. uri dopoldne ravno v farni cerkvi dobro pričela pridiga, je kar neutegoma zašumelo med ljudmi! „Na Švici gori!“ Res gorelo je pri posestniku Francetu Bizjanu, h. št. 23. (Bizjaku), ki je k sreči kake tri dobre streljaje zvnaj vasi — na samem. Ko so ljudje zvedeli, da ni za vas nevarnosti, umirili so se, in slovesna služba božja vršila se je dalje nemotena v najlepšem redu. Posestniku zgorelo je gospodarsko poslopje, (pod in šupa) — popolno do tal. Od vsega sta mu ostala le dva daljša osmojena bruna, ki pa nista za nobeno rabo več.

Ogenj bil je hud; zgorelo je nad 400 butaric, velika skladovnica drv-parobkov, večina sena, otave in slame, kar bilo je tam spravljenega. Pridni ljudje so z božjo pomočjo hišo oteli; veter bil je ugodni izhodnik. Ob severnem vetru zginila bila bi pa gotovo cela vas Švica — v plamenu in pepelu. Škoda je okolu 500 gld.; zavarovano bilo je to poslopje pri „Slaviji za 250 gld. Uzrok ognju je neznan.

La Salle v Ameriki. — G. urednik! Dovolite da Vam nekoliko popišem, kako se godi tukaj v Ameriki našim rojakom. Ker so delavci v premogokopih ustavili delo, stoje tudi tovarne brez dela, ker dobe le toliko premoga, da jim ne ugasne ogenj. Na železni cesti v Chicagi ne puste nobenega vlaka ne ven ne notri. Vlada je poslala vojake na pomoč, kjer so nekoliko štrajkarjev razpodili, druge pa pobili.

V Spring Valu so udrli uporni delavci v neko prodajalnico, kjer so vse pobrali in odnesli. Na to pridejo vojaki, katerih pa niso pustili notri. Sedaj začno streljati na štrajkarje. Začel se je hud boj. Dva delavca so umorili, dva pa smrtno ranili, od katerih je že tudi eden umrl, drugi pa, akoravno ves z bodali razmesarjen, še živi. Ostale so pa polovili in zaprli. Taki uporniki so po večem le Italijani.

Dne 23. julija so delavci tukaj v La Salli odvili vijake iz šin. Ko pridrdra tovorni vlak, se kar ustavi, le dva voza se zvrneta. Veliko je bilo opravila, preden so zopet vse vredili.

Dne 27. julija ob 1/2 7. zvečer sem bil sam priča velike nesreče. V La Salli pride tovorni vlak. Lokomotiva in eden voz sta šla po pravem tiru, vsi drugi vozovi so pa šli po drugem tiru. Ti so tedaj s tako močjo potegnili nazaj, da se je lokomotiva in ž njo štirje vozje zvrnili. To je tako zagrmelo, kakor da bi bil napočil sodnji dan. Policaji so ljudi nekoliko razpodili. Tri dni so vozove postavljali in spravljali na pravi tir. Ko pa je že vse stalo je bilo vse polomljeno in razbito. Prišla je komisija iz Chicage, da bi preiskovali; tedaj so stare voze razbili in požgali.

Drugega ne vem kaj pisati, kakor da je vročina zelo huda.

Domače vesti.

(Poziv!) V sredo 19. t. m. ob 2. uri popoldne bode v jedilnici novomeške dijaške kuhinje, Društveni trg št. 171, posvetovanje o definitivni ustanovitvi vodstva dijaške kuhinje, h kateremu s tem vse dobrotnike in prijatelje učeče se a uboge mladine najuljudneje vabim.

Dr. Josip Marinko.

(Duhovske premembe na Dolenjskem.) G. Martin Poljak, kapelan v Šmihelu pri Novem mestu gre za župnijskega upravitelja na Ajdovec. Na njegovo mesto pride g. Andrej Krajec. G. dr. J. Mauring pride kot kapelan v Št. Vid pri Stičini in g. Ivan Strukelj kot kapelan na Krko.

(Vpisovanje v deško šolo) v Novem mestu vrši se v nedeljo dné 16. in v ponedeljek dné 17. septembra v sobi IV. razreda.

(V bolnišnici usmiljenih bratov) v Kandiji se je meseca avgusta oskrbovalo 62 bolnikov z 783 oskrbnimi dnevi. Ozdravljenih je bilo 26, deloma ozdravljenih 11, neozdravljiv 1 in umrl je 1. Ostalo jih je še 23.

(Umrli) je 9. t. m. po dolgem bolehanji gosp. Josip Ogoreutz, trgovec in posestnik v Novem

mestu. Bil je doma iz Spodnjega Štajerja ter se pred mnogo leti tu naselil. — Z njegovo uljudnostjo se je priljubil občinstvu, z njegovo pravičnostjo pa je zadel zaupanje mej prebivalci, in kaj mnogi so se zatekali k njemu po dober svet v različnih slučajih. Naj v miru počiva!

(Umrli) je 20. avgusta gosp. Franc Petrič, umirovljeni davčni uradnik. Rojen je bil l. 1822 na Gradišči pri Vipavi ter služboval nad 40 let pri mnogih davčnih uradih. Povsem bil je priljubljen in postrežljiv gospod; tiste vrste mož, od katerih trdimo, da nimajo sovražnika. Mir mu bodi!

(Občni zbor kmetijske podružnice v Novem mestu.) Vsi p. n. gg. člani se s tem vabijo, da se polnoštevilno udeležijo občnega zborovanja, ki bo v pondeljek dne 1. oktobra t. l. ob 3. popoldne v mestni dvorani v Novem mestu. Na dnevnem redu je: poročilo o delovanju in o računskem sklepu; poročilo o sprejetih podružničnih predlogih pri občnem zboru v Ljubljani in nekatere določila za prireditev prasičje razstave v Novem mestu.

(V občinski odbor v Kostanjevici) so izvoljeni sledeči možje: Otmar Sever, županom, Ivan Globočnik, svetovalcem, Jernej Škrjanec, Fr. Košak, Jan. Kuntarič, Fr. Marok, Miha Zalokar, Fr. Jordan, Martin Colarič, Jan. Colarič, Jožef Kuhar in Fr. Spetič, odbornikom. Vsi so zavedni, vrli možje stare korenine.

(Nove knjige.) G. Giontini v Ljubljani je izdal pet jako ličnih zabavnih knjig: „Maršal grof Radecki“, „Potovanje v Liliput“, „Venček pravljic in pripovedek“, „Šaljivi Jaka“ in „V delu je rešitev“. Prve tri so po 20 kr., četrta velja 24 kr. in peta 30 kr. Vsi imajo lično barvano naslovno sliko. Vsebinsko vseh teh knjižic je jako zanimiva in tudi poučna, posebno životopis Radeckega in povest „V delu je rešitev“. „Šaljivi Jaka“ pa pripoveduje celo vrsto kratkočasnic in smešnic. Knjige so primerno berilo za mladino. Priporočamo jih občinstvu v nakup.

(Majhna afrikanska knjižnica), tako je naslov knjižici, ki je te dni izšla v Ljubljani kot prvi zvezek obširnejšega dela. „Šmarno društvo za Afriko“, ki ima namen reševati sužnje in podpirati katoliške misijonarje v Afriki, začelo je take knjižice izdajati v raznih jezikih, da se s tem vzbudi večje zanimanje za uboge zamorce v Afriki. Vsak zvezek velja 6 kr. Kdor 10 zvezkov skupaj naroči, dobi jih s plačano poštnino, kdor vzame 100 zvezkov, dobi ali lepo knjigo kot darilo ali pa fotografije iz Afrike. Temu društvu so naš cesar sami pokrovitelj in največji dobrotnik. Kdor hoče biti član društva, plačati mora vsako leto 60 kr. Društvo je obdarovano z odpustki. Tajnik društva za slovenske kraje je g. Dragotin Rous, nemški pridigar v Trstu. Naročnina ali udnina naj se pošilja pod naslovom: „Tržaška podružnica šmarnega društva za Afriko, Via tintore, Nr 3, III. nadstropje, v Trstu.“ Društvo, ki ima tako blag namen, kakor tudi knjižice, katere izdaja, toplo priporočamo. V knjigah se bo popisovalo življenje in trpljenje zamorcev ter njih misijonarjev.

Razne vesti.

* (Skopost brez konca in kraja.) 19. jul. t. l. je umrl v Clevelandu v Ameriki 85letni skupuh Benjamin Weller. On in njegova soproga sta skrbela le za to, da bi si čim več denarja nagrahala. A imela sta svoje denarje vsak za-se. Prepirala sta se vedno med seboj, le v skoposti sta si bila jedina. Ker je

ona gospodinjila, moral jo je on plačati, vsako čašo kave, ki mu jo je skuhala, vsak gumb, ki mu ga je prišla, moral je natančno poravnati. Peči nista zakurila nikoli, niti po zimi. Zavila sta se v obleko. Luči nista prižgala nikoli. Dokler je bil mlad, bil je kovač; ona mu je pomagala kot pomočnik. Ko so nekda našli to ženo umorjeno, bil je soprog na sumu, da jo je umoril. A oprostili so ga, ko se je skazalo, da je nedolžen. To ga je veljalo 10.000 dolarjev. Sedaj, ko je tudi on umrl, zapustil je poleg denarja tudi mnogo velikih hiš, v katerih prebiva okoli 100 družin. Otroka ni zapustil nobenega; zato so njegovo imetje dobili njegovi sorodniki.

* (Hranilnica v grbi.) Pred nekaterimi meseci je umrl v Parizu neki grbast berač, ki je 15 let nabiral miloščino pred cerkvenimi vrati. Kolikor starejši je bil, toliko večja je bila grba na njegovem hrbtu. Nekega dne se je raznesla novica, da je ta berač umrl. Pokopali so ga in kmalu pozabili. Ne dolgo potem pa se zgleda pri sodišču nečak rajnega berača in prosí, da se preišče grbast hrbet njegovega rajnega strijca. Pri tej preiskavi se je pokazalo, da je bila beračeva grba le njegova hranilnica, v katero je spravljaj svoje milodare. Dobili so v grbi celih 96.000 frankov.

Zahvala.

Za pogorelce na Zajčjemvrhu došli so sledeči darovi:

G. Dr. Robert Gorjany-Sch. 30 gld.; g. Josip Zurec 5 gld.; g. Franc Bohnar 50 kr.; g. Rosina 1 gld.; g. Kušlan 50 kr.; g. Jos. Olivo 50 kr.; g. Jakše 1 gld.; g. Sorc 20 kr.; g. Winter 20 kr.; g. župnik Ant. Peterlin 10 gld.; g. Burger 1 gld.; g. Barle 50 kr.; g. Franc Pinter 1 gld.; gg. gostje pri Štemburji 3 gld.; g. dr. Gestrin 1 gld.; g. Vidic 50 kr.; g. Darovic 20 kr.; g. Jos. Brulc 4 gld.; g. Jos. Windischer 4 mernike krompirja; g. J. Recelj 50 kr.; g. Gorupic 1 gld.; gg. brata Appe 2 gld.; g. Martin Poljak 1 gld.; g. Božič 1 gld.; g. Fr. Turk 30 kr.; neimenovan g. 50 kr.; g. naddavkar Šešek 2 gld.; g. Matko 50 kr.; g. Meznerič 1 gld.; g. Niefergal 50 kr.; g. Šepic 30 kr.; vse te darove je nabral g. Fr. Kastelic iz Kandije in vrhu tega sam podaril 100 kg. riža; g. Anton Kastelic poslal je 17 škafov; g. Rihard Dolenc, vodja kmet. šole dal je na 3 vozev pripeljati 120 mernikov krompirja; po županu g. Penca 5 gld. 80 kr.; p. n. gg. kanoniki novomeški 66 gld.; g. dr. Marinko 5 gld.; g. Korbič 2 gld. 50 kr.; neimenovanca 5 gld.; druga dva duhovna 9 gld.; g. Anton Volčič 15 gld.; g. T. Potočnik 5 gld.; g. župnik Kobilica 10 gld.; msg. Jeriha 5 gld.; Slovenčeva zbirka 18 gld.; po Zgodnji Danici 10 gld.; g. kaplan F. A. 5 gld.; gospodična iz Mesta 1 gld. 40 kr. in zvrhan jervas obleke; gpdč. Apolonija Grčar 5 gld.; p. n. g. kanonik Hofstetter 10 gld.; g. kaplan iz Postojne 2 gld.; g. župnik Puc 5 gld.; gg. duhovniki v Ljubljani 35 gld.; g. župnik Kos 2 gld.; g. Oroslav Dolenc 10 gld.; g. župnik A. Turk 2 gld.; g. A. St. 2 gld.; g. župnik M. Jereb 5 gld.; g. dekan Tavčar 5 gld.; g. A. Ščinkovec 4 gld.; g. župnik Schweiger 5 gld.; g. župnik Križaj 5 gld.; po P. Inocencu Koprivec 3 gld.; župnik v pokoju J. Jereb 2 gld. 20 kr.; g. župnik S. Zupan 2 gld.; g. kaplan Krek 3 gld.; Slovenčeva zbirka 26 gld.; g. dr. Sterbenc 10 gld.; g. župnik Karlin 10 gld.; g. župnik Brulec 10 gld.; po g. župniku iz Brusnic 15 gld.; g. župnik Barbo 5 gld.; čast. frančiškanski samostan novomeški 4 gld.; po župniku Torkarju iz Košane 15 gld.; po mil. g. proštu iz Novega mesta 20 gld. 14 kr.; po g. Mervecu iz Št. Ruperta 22 gld.; čisti dohodek veselice narodne čitalnice in dolenjskega pevskega društva v Novem Mestu po g. dr. Scheguli 100 gld.; po g. župniku iz Št. Jerneja 32 gld.; g. župnik Babnik 10 gld. 04 kr.; topliški farani 9 gld. 96 kr.; ondoini g. kapelan 2 gld.; g. Mat. Godec 1 gld.; g. A. Kulavic 1 gld.; g. I. Zupančič 1 gld.; g. župnik D. Pavlič 10 gld.; po g. župniku Jereb iz Št. Janža 7 gld. 86 kr.; g. župnik A. Kerčon 5 gld.; neimenovana gg. po g. Fr. Kastelicu 1 gld. 50 kr.; g. župnik Malenšek 10 gld.; g. kapelan Bulovec 5 gld.; g. kapelan Eržen 2 gld.; g. prof. Kržič 3 gld.; po g. župniku iz Št. Petra v Ljubljani 70 gld. 45 kr.; po g. župniku iz Starega trga 7 gld.; g. župnik Sajovic 5 gld.; g. župnik Šmidovnik 5 gld.; g. kapelan Indof 3 gld.; g. dek. adm. Nagode 10 gld.; zbirka Zgodnje Danice 84 gld. 50 kr.; po „Slovencu“ 9 gld.; po g. župniku Poč 13 gld.; po g. župniku iz Mirnepeči 11 gld. 50 kr.; g. kavarnar

Karol Polajnar iz Kranja 10 gld.; po g. župniku Fr. Dolinar 7 gld.; g. župnik Lavrič 5 gld.; farani od nekd 1 gld 49 $\frac{1}{2}$ kr.; Janez Požar iz Novesušice 1 gld.; slavni deželni odbor 400 gld.; neimenovan duhoven iz Ljubljane 5 gld.; g. župnik Saje 5 gld.; g. župnik Vartolj 5 gld.; g. župnik Plevanič 10 gld.; g. župnik Kadunc 5 gld.; iz Dobrepolj 6 gld. 47 kr.; zbirka „Slovenca“ 8 gld. 50 kr.; g. župnik Škofic 3 gld.; po g. župniku Karlinu 8 gld.; g. Jožef Lukanec 8 gld.; po mestnem župniku Tomažiču 20 gld.; g. Robrman v Ljubljani 5 gld.; g. župnik Zdražba 3 gld.; g. župnik Kerčon 5 gld. 20 kr.; g. adm. Francišek Zorec 3 gld.; g. župnik Preželj 5 gld.; g. župnik Lavtižar 5 gld.; gg. duhovna iz Metlike 2 gld.; g. duhoven iz ljubljanske okolice 5 gld.; g. župnik Regen 10 gld.; po g. župniku Kukelj-nu 8 gld.; iz Šmihela po g. župniku 5 gld. 65 kr.; g. župnik Gantar 2 gld.; zbirka „Zg. Danice“ 32 gld.

Razun tega dobili so pogorelci pri čč. družinah v Mestu in Kandiji mnogovrstne obleke, pri gg. prodajalcih raznih zabojev pri okolišanih pa več voz mrve i slame.

Hudi so dnevi od časa pogorišča; a odprta srca in odprte roke blagih dobrotnikov jim lajšajo boleost; za-nje brale so se tudi 4 sv. maše, da bi bila njihova imena zapisana v bukvah življenja. Vsem darovalcem bodi tisočkrat hvala in zahvala, katero v imenu pogorelcev izreka

Jakob Porenta,
župnik.

V STOPIČAH, dné 3. avgusta 1894.

Zahvala.

Povodom IX. velike skupščine družbe sv. Cirila in Metoda v Novem Mestu, dné 7. avgusta t. l., javlja vodstvo svoja hvala-ležna čutila tem potom vsem, ki so pripomogli na ta ali drug način do tako sijajnega vspela. Imenom pa se zahvaljuje I. moški ljubljanski podružnici za prireditev koncerta na čast skupščinarjem v predvečer 6. avgusta v Ljubljani; vsem prebivalcem ob dolenski železnici, ki so 7. t. m. spričali svojo naklonjenost družbi s tako mnogobrojno razobešenimi zastavami širom vse dolenske železniške proge in s streljanjem, osobito g. pl. Trbuhoviču, ki je deležnikom na čast nakitil in ob povratku razsvetlil svojo graščino; slavnemu bralnemu društvu v Trebnjem, katero je na kolodvoru družbo počastilo z lepim nagovorom po g. notarju Orožnu, novomeški moški podružnici na vsem prijaznem trudu in za prekrasno prireditev vsprejema; zastopniku Novega mesta preblagorodnemu gospodu županu Perku, ter g. prvomestniku podružnice sv. Cirila in Metoda v Novem mestu Ivanu Krajeu in g. notarju dr. Pozniku za navdušene vzprejemne nagovore na kolodvoru, vsem Novomeščanom za bratski vsprejem na novomeškem kolodvoru in v veličastno okrašenem mestu, slavni mestni godbi za lepo in vstrajno igranje, č. konventu oo. franciškanov za božjo službo v njihovi prijazni cerkvi, slavnemu „Dolenjskemu pevskemu društvu“ za veličastno cerkveno in koncertno petje; gospej Gutnikovi in gospici Kadivčevi, ter čast. Litijskim Slovenkam za skupilo kokard v materialni prid družbi; vsem dopsiljateljem laskavih nam telegramov; vsem čast. zborovalkam in zborovalcem, vsem čast. delegatom naših posamičnih podružnic, sploh vsem udeležnikom, ki so vsak po svojem sodelovali ob preprijetnem bivanji mej prijaznimi Novomeščani.

Vedstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Za kapelo Božjega groba so darovali:

G. Zure iz Kandije 2 gld., g. Jan. Kos (prvi obrok) 1 gld., g. Polak, bivši kapelan v Šmihelu 2 gld., g. Tone Rozman iz Ljubljane 2 gld., gospa Fux, primarjeva vdova v Ljubljani 2 gld., g. Anton Jarc 5 gld., g. Martin Kos 1 gld., Neimenovan Slatičan 5 kron, g. Karol Pelko iz Amerike 2 gld., g. Fuchs iz Novega Mesta 2 krone, gospa Kovač, sodnikova soproga v Il. Bistrici 5 gl., g. Indof, kaplan v Prečini 1 gld., Neža Drenik iz Beršljina 20 kr., Malnerjevi v Beršljinu 20 kr. — Z lesom so pripomogli, ter darovali po eno in po dve smreki: Kušan, pozlatar iz Kandije. — Ana Jenič iz Drske. — Kastelic, Berlogar in Ana Šibic iz Irče vasi. — Košir, Papež, Janez Besal, Franc Bresan, Franc Gačnik, in Staniša iz Broda. — Pipan, Može, Merc in Langer iz Srebrnič. — Kobe, Foršek, vdova Kaftrnar in Paule iz Prapreč. — Dular, Mede, Gimpel, Ribenček in vdova Tomička iz Jurke vasi. — Šknajnar, gospa Rohrmann, Janez Mervar, Lužec, in Blažek iz Boričevga. — Jože Tomič iz Loke. — Staniša, Šustarček in Mede iz Vrha. — Z vožnjo so mnogo pripomogli: Gospodična Fani Polak in gospod Anton Kos iz Novega mesta. — Gg. vodja Dolenc, André, Konda, Kos, Pintar, Windišer, Recelj iz Kandije. — Ude, Štajer in Turk iz Šmihela. — Vovk, Grašič, Testen in Šetina iz Gotne vasi. — Bele iz Težke vode. — Gospod Kastelic v Kandiji je dal zastoj vse žeblje, katerih je bilo treba mnogo tisoč.

Darovi za napravo dijaške kuhinje v Novem Mestu:

G. kan. R. Frank 20 gld., g. J. Markelj, ravnatelj 3 gld., g. Ana Dular, posestnica 2 gld., g. Helena Vocazek 1 gld., g. P. Inocencij Koprivec 2 gld., g. Fr. Marešič, župnik 10 gld., A. Sinkovec, kapl. 5 gld.

Loterijske številke.

Trst	1. septembra	28	75	53	36	24
Gradec	7. „	42	37	39	34	14

Marija Ogoreutz, roj. Seifert, javlja v svojem in v imenu svojih otrok: Karola, Matilde, Josipa, Roberta in Hano-ta, v imenu svojega zeta dr. Antona Rogine, c. kr. sodnega pristava, kakor v imenu vseh sorodnikov pretužnega srca vsem prijateljem in znancem prežalostno vest, da je njen preljubljeni in nepozabni soprog, oziroma oče, tast, brat in svak, gospod

Josip Ogoreutz,

trgovca in posestnik,

po dolgi mučni bolezni, previden s svetimi zakramenti, 59 let star, danes ob 1/25 popoldne mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb bude v torek, dné 11. septembra ob 5. uri popoldne.

Svete maše za pokojnega se bodo brale v raznih cerkvah.

Rudolfovo, dné 9. septembra 1894.

Prosi se tihega sočutja.

(178)

ZAHVALA.

Za milo sočutje mej boleznijo in ob smrti našega nepozabljivega soproga, oziroma očeta, tasta, brata in svaka, gospoda

Josipa Ogoreutz,

trgovca in posestnika,

izrekamo vsim sorodnikom, prijateljem, znancem in gospodom trgovcem za poklonjene krasne vence, p. t. gospodom uradnikom in sl. požarni brambi za obilo spremstvo, sl. Pevskemu društvu za ganljivo petje pred hišo in ob gomili, vsim prijaznim okoličanom, ki so se pogreba udeležili, vsim izrekamo toplo zahvalo.

(183)

Žalujoci ostali.

Učenec

(157—3)

lepega vedenja in primernih šolskih vednosti se takoj sprejme v prodajalnico v Novem mestu.

Kje pove iz prijaznosti upravništvo „Dol. Novic“.

Stanovanje,

(168—2)

štiri sobe, kuhinja, potrebne shrambe, v II. nadstropji Lusarjeve hiše na glavnem trgu se takoj odda.

Velika množina

Ovsa in veliko prav dobrega vina

je ceno na prodaj

na Bajnofu pri Novem mestu.

Št. 8506.

Razpis.

Na deželni vinarški, sadjarski in poljedelski šoli na Grmu pri Novem Mestu, — z dveletnim poučevanjem in slovenskim učnim jezikom — izpraznjenih je **sedem deželnih ustanov**

za prihodnje šolsko leto 1894/95, katero se prične 3. novembra t. l.

Pravico do teh ustanov imajo sinovi kranjskih kmetovalcev in vinogradnikov, ki so vsaj 16 let stari, čvrstega zdravja, lepega vedenja in z dobrim vspehom dovršili vsaj ljudsko šolo. Prednost imajo taki kmetski sinovi, od katerih je upati, da se bodo potem na svojem domu s kmetijstvom, vino- in sadjerejo pečali.

Učenci z ustanovami dobivajo brezplačno hrano, stanovanje in poduk v šoli, obleko si pa morajo sami preskrbovati.

V šolo sprejemajo se tudi:

1. **Plačujoči učenci**, kateri plačujejo po 30 kr. na dan za hrano in stanovanje in pa 20 gld. šolnine na leto, in

2. **eksternisti**, ki zunaj šole stanujejo in plačujejo le šolnino.

Lastnoročno pisane slovenske prošnje ki morajo biti kolekovane s kolekom 50 kr., se imajo

do 20. septembra 1894

izročiti vodstvu deželne vinarške, sadjarske in poljedelske šole na Grmu pri Novem Mestu.

Prošnjam priložiti je rojstni list, spričevalo dovršene ljudske ali srednje šole, zdravniško potrdilo o čvrstem telesu in trdnem zdravju in župnijsko spričevalo o lepem vedenju.

Prošnjam za sprejem proti plačilu priložiti je revers ali obvezno pismo starišev, oziroma varuha zaradi vzdrževanja učenca. (175—2)

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani dne 24. avgusta 1894.

Oznanilo.

Prihodnjo pomlad stavilo se bo v Cerkljah pri Krškem novo župnišče. Vse delo s pripravo in vožnjo vred je cenjeno na 10114 gld. 7 kr. in sicer:

Zidarska dela	6013 gld. 23 kr.
Kamnoseška	154 " 40 "
Tesarska	1146 " 58 "
Mizarska, ključavničarska in steklarska	1534 " 15 "
Lončarska	314 " — "
Barvarska	132 " 39 "
Kleparska	231 " 32 "
Kroyska	294 " — "
Slikarska	117 " — "
Raznoterosti	177 " — "

Skupaj 10114 gld. 07 kr.

Minuendo dražba vršila se bode dne 24. sept. 1894 ob 10. uri dopoldne v tukajšnjem župnišču. Jamčevine položiti je 10%. Načrti in proračun so na ogled pri župnem uradu. (174—2)

Cerklje, dne 20. avgusta 1894.

Anton Gabrič,

načelnik stavbinega odbora.

Odprtje gostilne

„pri LIPI“

Franjo Pintarja v Kandiji.

Slavnemu občinstvu uljudno naznanjam, da bom v nedeljo 16. septembra gostilno v svoji novi hiši otvoril, kjer bodem častite goste najboljše postregel v lepih prostorih, z okusnimi jedili in dobro pijačo. Tujci pa dobé dobro in cenó prenočišče. (182)

Lepa soba z vso opravo

za gospoda ali gospo se od 1. oktobra na dalej odda v Novem Mestu v Jurjevi ulici št. 180. (181)

Podobe

 sv. Veronike potnega prta,

v Rimu blagoslovljene

s prilepljenim potrdilom istinitosti,

na svili ali na platnu, črne ali baryaste, ima v raznih velikostih na prodaj

Jože Vesel,

(156—3)

v Zamostecu, pošta Sodražica.

Dečka,

(179—1)

ki ima veselje do trgovine, ter je vsaj nekoliko zmožen nemškega jezika v govoru in pisavi, sprejme **Vinko Kramarsič**, trgovina z mešanim blagom v Žužemberku.

Stanovanje.

V Novem Mestu na stari pošti je lepo stanovanje, obstoječe iz treh sob, kuhinje itd. Odda se lahko 1. oktobra. (144—5)

● Na prostovoljni javni dražbi ●

bo prodana

ponedeljek dne 24. sept., popoldne ob 2. uri

velika njiva

(180)

za 24 mernikov posetve, ležeča poleg Novega mesta „pri mestnem pilu“. — Pogoji se zvedo pri gospej Maskon na Vel. trgu št. 92.

 Ravno tam je na prodaj 6 stolov, 1 zofa,
 3 manjše in 1 velika miza, 1 omara za ob-
 leko, 4 skrinje, kuhinjska omara in drugo
 kuhinjsko orodje.

Brinjevec in Slivovko

fine vrste, zanesljivo dobro blago, ima na prodaj (162—2)

Johana Blatnik na Težki vodi.

Prasičja razstava

katero priredi

c. kr. kmetijska družba kranjska v NOVEM MESTU

v torek dne 23. oktobra t. l.

— v zvezi s prasičjim semnjem. —

PROGRAM:

Namen razstavi in ž njo združenem prasičjem semnju je: 1.) da se vidi uspeh, ki se je dosedaj dosegel pri reji prašičev domačih in tujih plemen; 2.) da se gospodarji s primerjanjem prašičev unemajo za napredek v prašičji reji in da se pouče, kje je dobiti dobrih živali za pleme; 3.) da se povzdigne kupčija s prašiči. — Razstava se bo vršila na dan Lukeževega semnja, ki je eden največjih na Dolenjskem, in sicer na prostoru pred vojašnico, kjer bode tega dne tudi prasičji semnj. Do 8. ure zjutraj morajo biti uže vse živali na mestu razstave, kjer se bodo pripravile potrebne ograje za posamezne vrste razstavljenih živali.

Razstava bode ločena v dva oddelka. V prvi oddelk se pripuščajo plemeni prasiči, in sicer: a) posamezni prasiči, kakor: 1.) za spuščanje pripravni mrjasci, 2.) breje svinje in svinje s praseti, 3.) mladi mrjasci in mlade svinje do starosti 10 mesecev. b) cele skupine plemenih prasičev, obstoječih iz mrjasca, svinj in praseta. V drugi oddelk se pripuščajo pitani prasiči, in sicer: a) peršutniki, b) starejši pitani prasiči. Prasiči smejo biti domačega, tujega in mešanega plemena. — Za lepe živali je določenih 20 premij, in sicer za vsak oddelk po 10 premij v zneskih po 20 in 10 kron. Prasiči, kateri morejo postati deležni premije, morajo najmanj uže pol leta biti lastnina tistega gospodarja, ki jih razstavi. Gospodarji, kateri želijo razstaviti svoje prasiče v kakem oddelku, naj se zgledajo pisмено ali ustmeno pri kmetijski podružnici v Novem Mestu zadnji čas do 1. oktobra t. l., ter naj naznanijo, koliko in kake živali hočejo razstaviti, da se zamorejo pripraviti potrebne ograje. Može, ki bodo sodili o premovanji prasičev, izberó se po predpisniku in se morajo ravnati po določenih predpisih.

Glavni odbor c. kr. kmetijske družbe kranjske.

V LJUBLJANI dne 1. septembra 1894.

Ivan Murnik m. p.,

predsednik.

Gustav Pirc m. p.,

tajnik.

Prav dobre in trdne železne pluge

tukaj že sploh dobro znane, izdelujem in imam vedno v zalogi po primerno nizki ceni. — Tudi pismena naročila točno izvršujem.

Jožef Božič,

(165—2)

kovač na ljublj. cesti v Novem mestu.

Zalogo vina

ima (151—3)

„Isterska vinarska zadruga“

v Poli

za celo Dolenjsko, v Kandiji št. 2 (v Rosinovem gradu) po nizki ceni.

Kdor hoče pristna isterska vina v kateri koli množini kupiti, naj se obrne na predstojnika zaloge Eduard Rosina, v Kandiji pri Novem Mestu.

Josip Seunig 166—2

je otvoril svojo čevljarstvo delalnico v Novem Mestu v Dolgi ulici št. 33 ter se priporoča slavnemu občinstvu za vsakovrstna naročila, obljubjuoč fino delo in dobro postrežbo.

Na prodaj

je v Dolni Straži 1 hisa z kletjo, hlevom in njivo. — Cena se izve pri lastniku v Gotni Vasi št. 36.

F. P. Vidic & Comp.

v Ljubljani, Slonove ulice,

priporočajo po najnižji ceni

Zarezane stresnike (Falzriegel), pripoznano najboljše kakovosti.

Lončene peči v vseh barvah in oblikah,	Chamottne in portland-cementne plošče za tlak,
Cevi iz kamenine za vodovode in stranišča,	Asfaltni in terrazzo-tlak,
Nasadi za dimnike iz kamenine,	Carbolineum,
Cevi odvodnice (drafnage),	Strešni lepilni papir,
Romanski in portlandski cement,	Neizgorljive opeke, ploče in moka,
isto tako vsi v stavbinsko stroko spadajoči predmeti.	Stavbinski okraski,

(123—7)